

[Gert Petersen]

har tænkt sig at gøre f.eks. ved storbankernes opkøb af mindre banker, ved den omstændighed, at det danske pengevæsen bliver mere og mere centraliseret. Man kan vel ikke påstå, at beslutningerne kommer nærmere borgerne på den måde. Hvad vil man gøre ved, at udenlandske koncerner opkøber danske firmaer, at beslutningerne om mange menneskers liv og arbejdsliv bliver mere og mere centraliseret i større og større foretagender, som for en stor del også ejes i og drives fra udlandet? Hvad vil man gøre ved, at mange mennesker kommer ud for, at deres virksomhed bliver nedlagt, fordi den er blevet opkøbt og de samtidig er blevet solgt? Det kan man da kalde centralisering. Men vil de borgerlige partier gøre noget ved det? Nej, det er slet ikke det, de tænker på. Den frihed, de tænker på, er en lidt mærkværdig frihed, hvor det først og fremmest er de stærke, der kan klare sig, mens de svage må klare sig, som de bedst kan, og det er ikke godt.

Jeg synes, det skal frem, fordi det efterhånden er noget trættende at høre denne borgerlige snak om deres kamp mod centralisme og for, at beslutningerne kommer derhen, hvor folk er, osv., når vi samtidig konstaterer, at vi oplever de stærkeste centralistiske tendenser i vores erhvervsliv og økonomiske liv på ejendomsområdet, som vi har oplevet i mange, mange år, og det affinder man sig med. Man ikke alene affinder sig med det, man synes, det er helt i sin orden. Så den kamp mod centralismen giver jeg ikke meget for, og den synes jeg man skal overlade til socialisterne, de er bedre til det.

Statsministeren var igen inde på betragtninger – valget er overstået, statsministeren er udholdende – om, hvor ufattelig godt vi har det her i Danmark. Det er altså ikke blevet rigtigere, fordi valget er overstået, men vi kan jo ikke hindre statsministeren i at sige det, måske ligefrem tro det, men jeg ved, hvordan man i mange tusinder, titusinder af hjem, måske hundredtusinder af hjem efterhånden oplever det som en grov krænkelse, når de hører den slags toner fra konservativ side.

Jeg synes også, at det er ganske imponerende, at statsministeren kan anse det meget konstruktive oplæg, som jeg kom med på SFs vegne, for urealistisk og uinteressant, men o.k., hvis man ikke er interesseret i en progressiv energipolitik, en progressiv miljøpolitik, en

progressiv erhvervs politik osv., er det vel uinteressant og måske også urealistisk. Det er stærkt nok at høre det fra en statsminister, hvis regering har et betydeligt medansvar for, at Danmark er kommet i den elendige økonomiske situation, som vi er i, med den største udlandsgæld nogen sinde i landets historie.

Jeg hørte endnu en gang statsministeren sige, at der er opnået balance på statsfinanserne. Det har jeg hørt et par gange under debatten her, men alle økonomiske iagttagere er enige om, at det tegner til et underskud på finansloven på op mod en halv snes milliarder kroner.

Der er for det første de 1,2 mia. kr. eller sådan noget, som regeringen i finanslovsforslaget selv kalder et underskud. Så er der 4,3 mia. kr., som regeringen kalder budgetregulering, men budgetregulering er bare et andet ord for underskud. Det er sådan noget, man skal prøve at klare, hvis man ellers kan, med nogle reguleringer, men det er faktisk underskud.

Så er der de penge, der senere er kommet til, og som skal bruges til erhvervspakken, til skattelettelserne. Det er i hvert fald 2 mia. kr., måske 3 mia. kr.

Altså, efter min primitive computer nærmer vi os en halv snes milliarder kroner i underskud, og så taler statsministeren ikke desto mindre om balance.

Nuvel, jeg bliver ikke hysterisk, fordi der er en halv snes milliarder kroner i underskud på finansloven, men det har jeg indtrykket af at statsministeren bliver, så derfor må man forvente, at der skal findes besparelser, som det hedder, og det vil sige nedskæringer, svarende til en halv snes milliarder kroner. Hvem vil det gå ud over? Det har vi ikke hørt spor om under denne debat. Det holder regeringen hemmeligt. Vi venter til finanslovdebatten.

Statsministeren havde i stedet travlt med at prøve på at sætte lus i skindpelsen mellem Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet, og naturligvis ville jeg da også have gjort det, hvis jeg havde været statsminister i hans noget vanskelige situation, men jeg tror bare ikke, at statsministeren får så meget ud af det.

Det er rigtigt, at hr. Svend Auken efter at have tilsagt SF fortsat samarbejde kom med en kritisk bemærkning om vores forskelligartede syn på økonomi og økonomiproblemerne, men det, hr. Svend Auken kritiserede SF for – jeg